

Redactare: Daniel Adrian Olaruță

Tehnoredactare: Mariana Radu

Corecțură: Viorica Horga

Copertă: Luca Emil Cornel

Titlul original: *In the Shadows of a Presidency*

Copyright © Daniel Estulin 2017

© 2019 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
editurii METEOR PRESS

Contact:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:

Tel./Fax: 021.222.83.80

E-mail: carte@meteorpress.ro

www.meteorpress.ro

ISBN: 978-973-728-738-0

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

Tipar: ARTPRINT

Email: office@artprint.ro

Daniel Estulin

ÎN CULISELE UNEI PREȘEDINȚII

Traducere din limba engleză
de Mihai-Dan Pavelescu

Cuprins

<i>Prolog • Schimbarea epocilor .....</i>	7
---	---

PARTEA I

PREȘEDINTELE STATELOR UNITE:

DONALD J. TRUMP	13
-----------------------	----

Capitolul 1 • Insurecția	15
Capitolul 2 • Lovitura de stat intenționată	41
Capitolul 3 • Războaiele drogurilor	49
Capitolul 4 • Dezintegrare sau speranță?	65
Capitolul 5 • George Soros	74
Capitolul 6 • Trump și afacerile mafiei israelite ruse	87

PARTEA A II-A

SPIONII	115
---------------	-----

Capitolul 7 • WikiLeaks și războiul global de spionaj sub acoperire	117
Capitolul 8 • Goldman Sachs	127
Capitolul 9 • Statul subteran din interiorul statului	151
Capitolul 10 • CIA împotriva NSA	163

PARTEA a III-a

BUGETUL SECRET	171
----------------------	-----

Capitolul 11 • Lovitura de stat financiară	173
Capitolul 12 • Vânzarea fascismului 3.0 prietenos	194
Capitolul 13 • Modelul de război al Băncii Centrale și războiul pentru cash	200
Capitolul 14 • Lumea rămâne fără cash	213
Capitolul 15 • Investiția în spațiul privat	224

PARTEA a IV-a

MODELUL NOU	233
Capitolul 16 • Realinierea puterilor	235
Capitolul 17 • Globalizare și civilizație	256
Capitolul 18 • Sistemul Federal de Rezerve al Statelor Unite	266
Capitolul 19 • Criza siriană și resetarea globală	284
Capitolul 20 • Alternativa digitală	297

PARTEA A V-A

BRETON WOODS ȘI CONSENSUL DE LA WASHINGTON	311
Capitolul 21 • Schimbarea ordinii globale	313
Capitolul 22 • Consensul de la Washington	329
<i>Glosar .....</i>	359

Capitolul 1

Insurecția

Problema fundamentală a epocii noastre este una de Război sau Pace. Vreme de șaisprezece ani, în administrațiile lui George W. Bush și Barack Obama, Statele Unite au purtat războaie – războaie coloniale, inclusiv pentru schimbarea regimurilor, revoluții coloniale*, ucideri în masă cu drone și asasinate; apoi, tot mai mult sub Obama, am asistat la o escaladare dramatică a unei confruntări militare strategice, simultane, cu Rusia și China.

Donald Trump nu este un președinte republican. „El a intrat în campania electorală ca simplu cetățean. În alegerile primare republicane a înfruntat alți șaisprezece candidați, care erau asociați, aproape toți, cu administrația anterioară a lui Bush. În alegerile generale, a concurat nu numai împotriva lui Hillary Clinton, ci și împotriva faționii pro-război din interiorul Partidului Republican. A concurat împotriva recordului de opt ani al lui Barack Obama, dar și împotriva politiciilor și viziunii regimului Bush/Cheney.

Dacă am examină alianța monstruoasă care încearcă să răstoarne în prezent administrația Trump, vom observa că-i include pe James Comey, fost director al FBI, John Brennan, fost director al CIA, și alte elemente pătate din cadrul comunității serviciilor secrete; ea îi include pe George Soros, finanțatorul ilicit al Partidului Democrat, și lideri democrați ai Congresului, ca senatorul Charles Schumer; îi include, de asemenea, pe fostul vicepreședinte Dick Cheney, pe senatorii republicani John McCain* și Lindsey Graham și alte rămășițe neoconservatoare și jalnice ale administrației Bush.¹ Toate instituțiile și acești indivizi menționați au în comun angajamentul

* Asteriscul marchează termeni și sintagme ale căror explicații se găsesc în Glosarul de la sfârșitul cărții. (n.red.)

¹ „War Party Leads Anti-Trump Drive”, Robert Ingraham, *Executive Intelligence Review*, 7 aprilie 2017, p. 37.

lor isteric de a readuce Statele Unite pe făgașul către crearea unei forțe militare împotriva Rusiei și a Chinei.

La prima vedere, pare evident că nucleul aparatului „jos cu Trump” îl formează neoconservatorii de dreapta sau poate – aşa cum sunt adesea poreclii în prezent – cei care sunt cunoscuți sub sintagma „statul subteran”. Deși este exactă până la un punct, o asemenea caracterizare este, finalmente, superficială, în sensul că nu se îndreaptă spre natura internă a răului organizat care a dominat tot mai mult instituțiile naționale ale Americii după asasinarea președintelui Kennedy și îndeosebi în urma atentatelor din 11 septembrie 2001.

„Natura reală a fiarei care amenință acum atât guvernul constituțional din Statele Unite, cât și pacea mondială este Imperiul Britanic. În realitate, noi luptăm cu Imperiul Britanic modern, un imperiu ale cărui interese geopolitice supreme sunt amenințate de independența necontrolată a președintelui Donald Trump”² și de inițiativele deja întreprinse de președinte pentru normalizarea relațiilor cu Rusia și China.

Statul subteran include, totodată, vestigiile imperialiștilor din Imperiul Britanic, ale căror eforturi frenetice sunt în prezent în plină desfășurare în Statele Unite și la nivel internațional. Scopul său este de a distrugе *potențialul* reprezentat de președinția Trump, un potențial care ar putea expedia la coșul de gunoi al istoriei aceste elite și ucigașa lor „Nouă Ordine Mondială” postbelică.

Potențialul în speță depășește granițele Statelor Unite. „În pofida tipetelor ce răzbăt zilnic dinspre mass-media pe care o controlează cei din Davos, un dinam real pentru creșterea economică a fost eliberat în lume de China, în alianță cu Rusia și India, la care a aderat cel mai recent Japonia. Împrăștiind un val de speranță prin toată lumea în curs de dezvoltare, alianța aceasta ar putea, dacă i s-ar alătura și Statele Unite, să introducă o nouă Renaștere umană, fără limite.

² „War Party Leads Anti-Trump Drive”, Robert Ingraham, *Executive Intelligence Review*, 7 aprilie 2017, p. 37.

Alegătorii din Statele Unite, Marea Britanie și Italia au respins în mod ferm remediiile gemene de comerț liber și globalism ale statului subteran, considerate fundațiile societăților civile ale tuturor statelor «democratice» moderne. Începând cu criza financiară din 2008, cercurile financiare elitiste și-au continuat și extins atacul sălbatic împotriva nivelului de trai al populației și a legilor progresului economic fizic, în timp ce ele însеле s-au îmbogățit. Sistemul lor finanțier condamnat pieirii s-ar putea dezintegra în orice clipă, dezlănțuind un haos social inimagineabil, pe plan mondial. Ideea că Donald Trump va aduce Statele Unite alături de Rusia, China și India într-o nouă paradigmă a dezvoltării economice este văzută de ele, în mod corect, ca fiind o amenințare letală la adresa existenței lor.”³

Acestea fiind zise, „spaima la nivel mondial a elitelor față de Trump este, practic, fără precedent pentru generațiile actuale. Simplu spus, ele au amenințat deschis că-l vor ucide pe Trump și că vor porni război împotriva realizărilor Chinei, Rusiei, Indiei și Japoniei în Eurasia, pe care le văd ca pe o nouă amenințare împotriva lor”.⁴ În publicații din Germania și Marea Britanie – săptămânalul *Die Zeit* și revista *The Spectator* – s-a scris făță că Trump va fi (și trebuie) eliminat prin orice mijloace necesare, chiar dacă asta înseamnă asasinare. Se spune că astfel de discuții sunt uzuale la ora actuală în cadrul cocteilor din Washington, DC și susținute de personaje de la Hollywood și jurnaliști corporativi „respectați”, inclusiv cel poreclit pe bună dreptate Snoop Dogg*, care a realizat pantomime cu asasinarea președintelui în videoclipuri sadice devenite virale, și Kathy Griffin de la CNN, care a arătat un trucaj în care ținea capul retezat al lui Trump.

„Elitele și-au dezlănțuit, de asemenea, aparatul modern de propagandă neagră*, care datează din perioada interbelică,

³ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

⁴ *Ibid.*

în speranță de a atrage masele spre o revoluție colorată furioasă împotriva președintelui, totul sub tutelajul activiștilor instruiți în revoluții colorate și al liderilor de «gândire» creați de Democratic Leadership Council*, care au preluat complet Partidul Democrat după campania lui Barack Obama din 2008.⁷⁵

Pentru a înțelege assaltul „din culise” asupra lui Trump, trebuie să explorăm și cele două vulnerabilități clare ale decadentei „Noi Ordini Mondiale” postbelice, create de statul subteran.

John McCain a citat încălcările de către Trump ale acelei „Ordini” ca fiind *casus belli*⁶ pentru insurecția în curs de desfășurare împotriva președintelui. „Principala vulnerabilitate a acestei Ordini este totala ignorare de către ea a legilor fundamentale ale științei economice fizice. Fiind dependentă de jocurile de noroc monetare, nu știe, pur și simplu, cum să construiască o economie capabilă de progres social și economic susținut și își fundamentează supraviețuirea pe înrobirea continuă a segmentelor de populație prin propagandă, educație de îndobitoare, divertisment, droguri și războaie perpetue.”⁷ Precum Roma – modelul imperial pentru acest Imperiu Britanic modern –, această „Ordine” este condamnată la eșec. Întrebarea este dacă nu cumva întreaga rasă omenească va dispărea odată cu ea într-o catastrofă nucleară.

⁵, „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

⁶ Senatorul nebun John McCain a spumegat recent că, prin acțiunile lui grosolană împotriva lui Donald Trump, el n-a făcut altceva decât să conducă o apărare a „Noii Ordini Mondiale” postbelice. În aceeași serie de interviuri, la Davos, reuniunea anuală a elitelor, amicul lui delirant, senatorul Lindsey Graham, precum Regina de Cupă din *Alice în Țara Minunilor*, a mărât despre tragerea de șuturi în „fundul rușilor”. În mod firesc, președintele i-a implorat pe gemenii distrugerii termoneucleare să tacă, scriind pe Twitter: „Opriti încercarea de a stârni al Treilea Război Mondial”.

⁷, „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

A doua vulnerabilitate o întâlnim în istoria infracțională antumană a Noii Ordini Mondiale. Dacă este înțeleasă pe deplin de populație – în cazul în care se încheie spectacolul amăgirii –, elitele sunt sortite pieirii. Acest scurt manual introductiv își propune să fie primul pas într-un proces educațional urgent.

Președintele Trump și statul subteran, adică Imperiul Britanic modern

Breitbart News Network, o companie media și site american de știri, a publicat un serial ironic sub semnătura „Virgil”, care prezinta planuri din campania permanentă a „statului subteran” împotriva lui Donald Trump. „El cuprinde un Comitet Central al statului subteran⁸, un departament de gherilă al protestatarilor, un departament mass-media, un departament al culturii și aşa mai departe. Deși simplistă și satirică, prezentarea nu este greșită.”⁹

Statul subteran¹⁰, așa cum este definit de scriitorii care au creat, de fapt, termenul, este entitatea postbelică „alcătuită din bănci și firme de avocatură de pe Wall Street și din Londra, servicii secrete ale statului, pe care le-au creat chiar ele și în care și-au plasat oamenii, și grupuri de consiliere de tip *think tank*”¹¹ – o structură care are legături cu crima organizată și anumiți politicieni finanțați. Structura aceasta produce evenimente „subterane” și, în general, destabilizatoare în societate, cum ar fi asasinarea lui John F. Kennedy, din care a ieșit aparent neatinsă.

De la moartea lui Franklin Roosevelt, crezul acestei entități a fost neoliberalismul, o „filosofie” nihilistă, fără nimic sfânt, care

⁸, „A Deep-State Coup In The White House?”, Douglas MacKinnon, *Investor's Business Daily*, 4 mai 2017.

⁹, „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

¹⁰, „Trump vs. The Deep State”, Ryan McMaken, *Mises Wire*, 3 iunie 2017.

¹¹ <https://news.eir.de/en/tag/deep-state/>, 5 aprilie 2017.

promovează existențialismul, pesimismul și o formă de „libertate” care nu este nimic altceva decât narcissism personal, fie că ia forma „egoismului” lui Ayn Rand, fie pe cea a mantrelor de împlinire personală ale clasei profesionale¹². După uciderea lui Dumnezeu, se presupune că „piața liberă” aleatorie domnește și administrează afacerile ființelor omenești. Ea caută granițe deschise (astfel încât să beneficieze de munca oamenilor la cel mai mic salariu posibil) și comerț liber (cu scopul ca bunurile să fie produse la cel mai mic preț, fără a ține seama de dezvoltarea economiei sau a forței de muncă). O asemenea filosofie este întruchipată în dictonul imperial al lui Barack Obama: „Noi stabilim regulile” și în rețetele economice esuante ale lui Friedrich von Hayek, Ludwig von Mises și Milton Friedman.

„La scurt timp după Primul Război Mondial, elita anglo-americană a decis să controleze lumea prin manipularea opiniei publice și modele asociate de falsă democrație. Proiectul American Century, conceput de Henry Luce, a stabilit diverse modele de control social al populației, desfășurate toate sub pretenția că poporul își «alege» democratic destinul¹³. Aceasta este o actualizare modernă a modelului oligarhic antic al societății, în care o elită jefuia întruna o populație înapoiată.

În ciuda celor învățate la școală, Statele Unite n-au intenționat niciodată să fie o democrație directă. Părinții Fondatori ai Americii au atacat această idee ca fiind cu nimic mai bună decât dictatura gloatei – tipurile de gloate pe care le văzuseră în mod repetat manipulate de Imperiul Britanic.”¹⁴

¹² <https://atlassociety.org/commentary/commentary-blog/3832-ayn-rand-s-anthem-an-appreciation>

¹³ În eseul *Legislația lui Licurg și Solon*, Friedrich Schiller oferă cea mai clară discuție din istorie despre diferențele dintre modelul oligarhic, folosit în mod repetat sub diferite forme de dogmaticii intoleranți, și modelul republican adoptat în Constituția SUA.

¹⁴ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

Lista cu țările sau regiunile în care au fost comise lovitură de stat și băi de sânge, întocmită de „democrați” de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, include Iranul, Guatemala, Indonezia, Pakistanul, Vietnamul, Brazilia, Balcanii, Georgia, Filipine, Panama, Egipt, Irak, Libia, Malaysia, cea mai mare parte a Americii Centrale și de Sud și, mai recent, Siria, Ucraina și Yemenul. Aceasta din urmă primește chiar în prezent tratamentul complet: genocid îngrozitor, austерitate nemiloasă și bombardarea țării, care este readusă în starea cea mai primitivă a societății. „Continuentul african a fost scena unor războaie similare caracterizate prin genociduri și jefuiră de materii prime, cu copii-soldați indoctrinați să ucidă. Economiile din Mexic, America Centrală și cea mai mare parte din America de Sud au fost transformate în sate de producție cu forță de muncă ieftină, izolată și externalizată, înconjurate de infrastructura de producție și transport a drogurilor – ale cărei profituri sunt direcționate spre schema Ponzi* cunoscută sub numele de Wall Street și City of London.”¹⁵

Numerosi lideri politici au fost asasinați, printre care Patrice Lumumba, Aldo Moro, Indira Gandhi, Salvador Allende, John F. Kennedy, Robert Kennedy, Martin Luther King și Malcolm X. Au fost uciși bancheri pro-dezvoltare, ca Alfred Herrhausen din Germania, care a contestat în mod deschis regimurile de creștere zero și austereitate impuse de FMI și Banca Mondială.

„Afrontul” lui Donald Trump constă în faptul că a atacat idei cărora elita le dedicase tot timpul¹⁶, după moartea lui Franklin Roosevelt, din 12 aprilie 1945, străduindu-se să le impună ca ortodoxie oficială americană.

Să nu credeți în falsa simpatie și revoltă față de cauza refugiaților¹⁷. Criza refugiaților a fost creată de bombele statului

¹⁵ Ibid.

¹⁶ <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2016/11/why-hillary-clinton-lost/507704/>, Molly Ball, 15 noiembrie 2016.

¹⁷ „The fake refugee images that are being used to distort public opinion on asylum seekers”, Lizzie Dearden, *The Independent*, 16 septembrie 2015.

subteran și de bandele de traficanți de droguri și teroriști pe care le-a finanțat, iar criticii lui Trump n-au scos un cuvințel când mii de oameni au murit în Marea Mediterană ori au fost uciși de traficanții de droguri în America Centrală. Să nu credeți în indignarea lor orchestrată despre racism. „Orașele americane și suburbile lor au fost înghețate de decenii în rețele de segregare. «Rasa» este, pur și simplu, o «carte» în jocurile corupte și cinice ale oamenilor acestora, o «carte» pentru a fi jucată. Bill Clinton, Barack Obama și Democratic Leadership Council – creat de senatorul «neglijenței benigne», Daniel Patrick Moynihan – nu sunt nici pe de parte în măsură să se plângă de racism oportunist¹⁸. Într-adevăr, în numele mandatelor lor de creștere zero a populației, elitele au ucis și au sacrificat populații întregi aproape un secol.

Donald Trump a comis păcatul capital când a declarat că este deschis negocierilor cu Putin și a comparat în mod nefavorabil conducerea puternică a Rusiei de către Putin cu slăbiciunile lui Barack Obama. El și-a amplificat culpa prin apărarea sistemului statului național suveran împotriva viziunii globaliste a guvernului mondial. A asociat declinul economic cu cel al culturii. A declarat război împotriva drogurilor și a rolului jucat în spălarea banilor de băncile de pe Wall Street. A aprobat, de asemenea, separarea bancară Glass-Steagall*, care ar stopa economia de tip cazinou a elitelor. A vorbit despre progresul științei – despre reluarea explorării spațiului cosmic și învingerea bolilor.”¹⁹

¹⁸ Moynihan, sociologul preferat al strategiei sudiste a lui Richard Nixon, a declarat că politica adevarată față de cartierele sărace din suburbii orașelor Americii este de „neglijență benignă”. Administrația Clinton a încarcerat în mod disproportionat mii de negri, tineri și femei, în timp ce a adoptat legi care au pus capăt, efectiv, revizuirii *habeas* federală semnificative a cazurilor penale. Barack Obama? Ce a făcut el vreodată în privința inegalității rasiale, exceptând faptul că se etalează ca un fel de hipster buppie* post-rasial?

¹⁹ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

Apoi, în 20 și 21 martie 2017, Trump a comis afrontul cel mai grav dintre toate, îmbrățișând direct „sistemul american” de economie politică²⁰, știința economică ce a construit, efectiv, Statele Unite și pe care elitele crezuseră că o înlocuisează complet cu comerțul lor liber și Noua Ordine Mondială globalistă.

„Trump a moștenit, totodată, politicienii coruși și finanțați de Wall Street, în ambele partide politice, care susțineau idei economice britanice eşuate, fie cele ale lui Milton Friedman, fie ale lui John Maynard Keynes, apologetul Imperiului Britanic. Modelele lor, deși aparent divergente, se termină în același loc: creștere negativă, de tip malthusian, a populației, scăderea productivității umane și controlul imperial al populațiilor prin cultură. Aceste idei monetariste străine nu au nimic de-a face cu crearea unei dezvoltări durabile a economiei fizice și a puterilor productive ale muncii, preocupările lui Alexander Hamilton, iar în prezent ale chinezilor în mărețul lor proiect *One Belt, One Road**.

Pentru a câștiga, președintele trebuie să răstoarne tabla de șah a diavolului folosită de elitele Washingtonului. În lumina axiomelor bancare și bugetare prevalente, nu există bani pentru a realiza un program de infrastructură care ar putea crea, realmente, locuri de muncă și a reporni economia. În plus, butoiașul de pulbere care este bula financiară de pe Wall Street/Londra ar putea exploda în orice moment. Legislația Glass-Steagall trebuie să fie implementată înainte de a se întâmpla aşa ceva. În același timp, birocrații rămăși de pe timpul lui Bush și Obama, împreună cu Londra și cu aliații NATO ai Londrei, continuă să rămână pe picior de război cu Rusia, iar sugestiile președintelui pentru pace au făcut din el ținta principală a actualei isterii specifice McCarthy-ismului.”²¹

²⁰ <https://larouchepac.com/20170330/president-trump-revives-larouches-american-system-political-economy>

²¹ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

Indiferent de ce sunt acuzați rușii că au făcut în alegerile americane, este un fleac prin comparație cu ce au făcut Statele Unite, prin Soros și National Endowment for Democracy (NED)*, în regizarea schimbării regimurilor din atâtea țări în întreaga lume, totul în numele alegerilor „libere”.

Tehnicile folosite în „revoluțiile” acelea – imaginea caricaturizată de monstru a țintei, utilizarea de culori și alte simboluri²² pentru a unifica o populație a cărei furie fusese îndreptată asupra țintei, propagandă non-stop de către mass-media controlate „și lipsă unui program politic real sau a unei conduceri alternative față de cea a țintei (deoarece succesiunea și programul sunt aranjate în Washington sau Londra) – sunt în prezent întrebuințate din plin împotriva președintelui Trump”²³.

Rușii au aterizat... Hopa, sunt britanicii, din nou

Potrivit „poveștii” oferite de mass-media populației americane, în luna iunie 2016, la două săptămâni după ce Donald Trump a fost declarat candidatul republicanilor la președinție, Comitetul Național Democrat a descoperit că i-au fost „sparte” computerele. Conducerea a apelat imediat la serviciile companiei private CrowdStrike, al cărei director a declarat că sursa atacurilor este rusă, mai exact entitatea ale statului rus.

În 22 iulie, cu puțin timp înainte de Convenția Partidului Democrat, WikiLeaks a publicat documente interne ale Comitetului Național Democrat, care dovedea că, de fapt, CND²⁴ conspira să distrugă candidatura rivalului lui Clinton, Bernie Sanders.

²² <http://ir.cut.ac.za/bitstream/handle/11462/399/Kleynhans,%20J.H..pdf?sequence=1>, The use of colour as a tool for propaganda, J.H. Kleynhans, pp. 46-53.

²³ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

²⁴ „How Russia Pulled Off the Biggest Election Hack in U.S. History”, Thomas Rid, *The Esquire*, 20 octombrie 2016.

Debbie Wasserman Schultz, președinta CND în perioada administrației lui Obama, a fost forțată să demisioneze, din cauza scandalului care a urmat, alături de alți angajați CND. În octombrie, WikiLeaks a publicat e-mailuri de la John Podesta²⁵, managerul de campanie al lui Hillary Clinton și conducător al Center for American Progress, fabrica de „idei” a administrației Obama²⁶. E-mailurile lui Podesta detaliau discursurile lingvistice ale lui Hillary Clinton despre Wall Street²⁷ și relațiile financiare murdare ale Fundației Clinton. „Ele au arătat și că Donna Brazile, comentatoare pentru CNN și vicepreședinta de atunci a Partidului Democrat, care este, de asemenea, o creație a NED, a ajutat-o pe Hillary să trieze în dezbatările prezidențiale sponsorizate de CNN, transmițându-i în prealabil întrebările.”²⁸

Dedesubtul „relatării” oficiale a mass-media despre presupusul atac al hackerilor ruși se ascund câteva anomalii:

1. Nu s-a stabilit niciodată că ceea ce s-a întâmplat la CND sau cu contul de e-mail al lui John Podesta a avut vreo legătură cu dezvăluirile acuzatoare ale WikiLeaks.

2. CrowdStrike este condusă de emigrantul rus Dmitri Alperovitch²⁹ din Atlantic Council, un înverșunat anti-Putin, și de un anume George Kurtz. Acesta din urmă este veteran în domeniul securității computerelor personale, care a fondat CrowdStrike ca proiect special al entității de investiții a statului subteran, cu o

²⁵ <https://wikileaks.org/podesta-emails/>

²⁶ „WikiLeaks emails: what they revealed about the Clinton campaign’s mechanics”, David Smith, *The Guardian*, 6 noiembrie 2016.

²⁷ „Why Hillary Clinton’s Wet Kiss To Wall Street Is Scandalous”, Jordan Chariton, *Mediaite*, 9 octombrie 2016.

²⁸ „The Insurrection Against the President, and Its British Controllers – Or, Who Really Is George Soros, Anyway?”, Barbara Boyd, *Executive Intelligence Review*, 31 martie 2017.

²⁹ <https://libertyblitzkrieg.com/2017/03/23/what-is-crowdstrike-firm-hired-by-dnc-has-ties-to-hillary-clinton-a-ukrainian-billionaire-and-google/>